

Samiel'in Kan Buyruđu

Güneş batıyor.

"Hepsi senin suçun. Senin yüzünden oldu."

Aynı şey yine oldu. Yine ben suçlanıyorum. Ancak bu, benim kaderim. Çok önceden kabullendim ben bunu.

"Böyle giderse ölecek." dedi kız.

Yerde yatan adamdan bahsediyordu, vücudunda birden fazla ok olan. Adı Bars'dı galiba. Siyah uzun saçları ve sıska suratı terden ve acıdan bakması güç bir hale gelmişti. Yol boyu çok kan kaybetmişti. Ölecekti. Ama gerçekten benim suçum muydu?

"Yapabileceğim bir şey var. Fakat arkadaşınız bunun yerine ölmeyi seçebilir." dedim.

"Saçmalama!" diye çıkıştı genç adam.

Bunu anlamaları imkansızdı. Bu yöntemin yarattığı acı... Hiçbir insan buna katlanmak istemezdi. Ama kimse bunu önceden bilemezdi. Ben şu an biliyorum. Bu durumdaki ben olsaydım ister miydim? Bilmiyorum. Hayatta kalma isteği ağır basabilirdi.

Genç adam kılıcına uzandı ve kınından çıkardı. Elleri titriyordu. Tepki vermedim. Kılıcın ucunu boğazıma doğru uzattı.

"Hemen onu iyileştirmezsen, onunla beraber gidersin."

Kafamı sallayarak onayladım ve yavaşça elimi kaldırarak kılıcını tuttum.

"Tamam. Sakin ol. Biraz uzaklaşmanız lazım."

Kılıcını indirdi ama kınına geri yerleştirmedi, hazırlıklı bekliyordu. Birkaç adım geri çekildiler.

Bu salakların bu göreve en başından gelmemesi lazımdı. Benim yaptıklarımı gizleyecek görevlere ihtiyacım yok.

Bars'ın yanına eğildim ve dizlerimin üstüne oturdum. Yaralarını inceledim. Üç tane birbirine yakın ok, biri tam göğsüne girmişti, diğerleri karnında. Gelirken fırlattıkları diğer oklar düz uçluydu, bunların da öyle olmasını umdum. Karnından bir tanesini tuttuğum gibi çıkardım. Ucu da çıktı.

"Ne yaptığını sanıyorsun!" Bağırان kız yanıma doğru gelip beni ittirdi.

"Hızlı olmam lazım, uzaklaş."

Genç adam kızı tutup çekti. Bana güvendi mi yoksa zaten ölecek diye mi düşündü, bilmiyorum.

Çıkardığım ok muhtemelen bağırsağa gelmiş olmalıydı. Ancak karnındaki ikinci ok muhtemelen karaciğere gelmişti. Henüz başlamamışsa bile oku çektiğim gibi ciddi bir iç kanama başlayacaktı. Tutup hızlıca çıkardım. Ucu da beraberinde geldi.

Son ok ise göğüsteydi. En tehlikeli yer. Eğer göğüs kafesine geldiyse ucunu çıkarmak zor olurdu. Hatta imkansız denebilir. Ucu içeride kalırsa o şekilde yaşamak zorunda kalabilir, ki bu en iyi ihtimal. Eğer ucu kırıldıysa ve içeride kalırsa muhtemelen bu onu yavaşça öldürürdü. Bir başka ihtimal iste okun akciğere denk gelmesi. Bu durumda oku çekip ucuyla beraber çıkarabilirdim. Bu durumda ise hızlı olmazsam hızlıca kendi kanında boğularak öldürdü.

Son oku tuttum ve derin bir nefes alıp çıkarttım. Ucu üstündeydi. Genç Bars ise öksürürken kan çıkarmaya başladı. Demek ki ok akciğerine denk gelmiş. Hızlı olmam lazım diye düşündüm.

Bir saniyeliğine diğerlerine baktım ve dehşet içinde izliyorlardı. "Bu daha hiçbir şey," diye mırıldandım kendi kendime.

Etrafta çok kan vardı, üç yaradan da musluk gibi akıyordu. Üstüne Bars kan kusmaya başlamıştı. Normal bir insan şimdi acıdan bayılmıştı ama o hala ayıktı.

Gözlerimi yumdum.

"Ey Samiel! Yüce Upır! Duy nidanı!
Can olsun akmış her damla kan!"

Gözlerimi açtım ve yaralara odaklandım.

"Akkan qan, yitme, topla,
Dön tınara, ete dol!
Yitürdüğün yolu unut,
Olman gereken yere dön!"

Yerdeki kan toplanmış, yaralardan dışarı akan kan tersine akmaya başlamıştı. Hızla, hırçınca, damarlara geri çekiliyordu. Damarlar derinin altından belli olmaya başladı. Kusulan kan, boğazı yırtarcasına içeri akıyordu. Nefesi durdu. Çenesini sıkarken diş etlerini kanatmaya başladı.

Ellerim titremeye başladı.

"Ey tınar, kapa bozluğunu,
Bırakma oğulların akıp kaybolmasun!
Her tınar dolsun, her kılçal tutsun,
Canına can kat!"

Bir anlık gözlerim karardı.

Bars'ın ağızı açık, sessiz çığlıkları gerilmişti. Acı giderek artarken, Bars, bir yandan da büyü için enerji harcıyordu. Benim harcadığım enerji de azımsanamazdı.

Bars acı içinde kıvrılırken bir anlığına diğerlerine baktım. Göz bebekleri büyümüş, kaşları kalkmıştı. Sabit gözlerle sadece olan biteni izliyorlardı. Kız ağzını kapattı, titriyordu. Genç adam geriye doğru birkaç adım attı.

"Kırılan, bağlan, yırtılan, örtül,
Bir bütün, bir beden ol!
İçten dışa birleş, diril, dirilt!
Can qanla birleşti, yaşa!"

Yaralar, aynı yemeğini çiğneyen bir ağız gibi açılıp kapanarak oynaşıyordu. Derinin altındaki damarlar sürünen solucanlar gibi hareket ediyordu. Kemiklerin çıtırtısı Bars'ın, acı içinde çığlık atıyordu. Bayıldı. Ellerimle yaraların üstüne bastırdım.

"Samiel'in sözüyle mühürlen!"

Damarlar gittikçe normale döndü. Yaralar kapandı. Artık ben de yorulmuştum.

Kız bir anda kusmaya başladı.

"Bu şifa değil," dedi genç adam, "bu işkence."

Hava iyice kararmıştı. Kendimi bıraktım ve yere uzanarak gözlerimi kapattım.

Revision #1

Created 26 June 2025 18:15:04 by Kerem

Updated 26 June 2025 18:17:31 by Kerem